UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

capturā procedi, nec poteſt ad torturā deueniri per ea, quæ ſupra dixi, nā† ex quo officialibus datū eſt arbitriū pcedēdi ꝯ criminoſos, debet intelligi, đ arbitrio boni viri, & regulato à iure, & ñ ſm qđ iudex voluerit, ad tradita p Bar. in d. l. fideicom. §. ſi ſic, ff. đ leg. 3. Itē dēt intelligi, ꝙ ex arbitrio cōceſſo officiales poſſint procedere ſine læſione, & p̄iudicio partis, vt voluit Bal. ī l. cū antea, in 3. col. uerſ. ſimile videmus, C. de arbit. Bar. ī l. ſi ſic, ff. de leg. 1. & in l. filius, in 1. col. ff. đ dona. & Bal. in l. ſiqs maior, in 1. notab. C. de tranſactio. & iō officiales debēt obſeruare tpa data à ſtatuto pcedēdi, & ingrēdi đ crimine, nec poſſunt p̄textu arbitrij ſibi cōceſſi puertere iuris ordinē, & ꝯ-tra formam ſtatutis, quę tpe ſui ingreſſus obſeruare iurāt, ut in auth. đ iudicibus ī rubro, & nigro. ¶ Nō obſtat quædā puiſio emanata p quaſdā literas Ducis, quæ pro lege obſeruatur iuxta §. ſed, & qđ principi Inſti. de iure natu. gen. & ciui. & l. 1. ff. de cōſtit prin. p quā datur facultas libera officialibus pcedendi in cauſis criminalibus arbitrio ſuo, habita tñ licētia prius à regimine ciuitatis Mutinæ, ut ſupra dictū fuit, qa rñdetur, q ex quo officiales de licētia regiminis poſſunt procedere arbitrio ſuo, id debet ītelligi arbitrio boni uiri, & ſm qđ iudex poſſet de iure pcedere, qa hæc verba, arbitrio uño, ēt ſi adderetur verbū libero, reſtringūtur ad arbitriū boni uiri, vt in locis, & iuribus allegatis, & cōſequēter intelligūtur đ arbitrio iudicis à iure regulato, arg. l. cōtinuus, §. cū ita, ff. đ uerb. oblig. cū ſi. & habetur p canoniſtas, in c. 1. de cōſtit. & quāuis ſit cōceſſum ius regimini dictæ ciuitatis Mutinæ dādi licētiā officialibus arbitrio ſuo pcedēdi, debet intelligi, ꝙ poſſint dare licētiā arbitrio boni uiri, & cū cā iuſta, & nō ſimpliciter, qa licētia importat arbitriū boni uiri, l. 1. C. de ſacroſ. eccl. & habetur p Bar. in l. alio, in 3. col. ff. de alim. & ciba. leg. in verſ. pcedo ulterius, qcqd uoluerit, & dixerit Innoc. in d. cū ad monaſteriū, q tex. illud nō pbat. Præterea poſito, ſed nō cōceſſo, ꝙ officiales dicerētur habere liberā ptātē procedendi, tñ hæc libera volūtas, & ptās importat, vt bona fide adſit, ſed † ille, q facit contrā, hoc eſt nō legitimè, nec reqſito eo, q cōtradicere pōt, uī cū mala fide, & ſic dolo facere, l. clā poſſidere, ff. de acq. poſſ. in prin. l. phibere, §. clā. ff. qđ ui, aut clā, ergo &c. Et hæc fuit ratio Bar. ad aliud pposi tū, in d. l. alio, ī 5. col. uerſi. p̄terea, quæ nobis optimè conuenit, nā in caſu noſtro officialis clā fecit, & ſic cū mala fide faciēdo capi dictū Frāciſchinū abſque indicijs pręcedētibus, & nō habita informatione, & pparatione ſūmaria de crimine, vt dictū fuit, ergo illa captura nō valuit, & ideò ex hoc actu clandeſtino iudex ad ulteriora pcedere nō pōt. Vltimo licētia cōceſſa Regimini de dādo arbitriū officialibus pcedēdi in cauſis criminalibus, debet intelligi de licentia dāda nō omnibus officialibus, ſed ſolū officialibus ciuitatis Mutinæ, & q in ciuitate Mutinę ius reddere debēt, in qua præſumūtur adeſſe officiales periti, & docti, cū in ea maxima peritorū copia adeſſe ſoleat, arg. tex. cū ibi not. in c. ſtatutū, de reſcri. in 6. Ex prædictis ergo oībus īfertur ad fauorē dicti Frāciſchini, q cōtra eū nullo modo poſſit de huiuſmodi crimine pcedi, & inquiri, & captura de illo facta nulla, & inualida fuit, nec ad aliquā cōfeſſionē p uiā tormentorū deueniri pōt; quinimmò ſi ipſe ſponte crimen confiteretur, ſeu confeſſus eſſet, talis cōfeſſio illi nō præiudicaret per ea, quæ ſupra latius ſunt dicta. Et ita iuris eſſe exiſtimo. Laus Deo.

S V M M AE.

Inquiſitio legitima fit legitimis præcedentibus indicijs.

Teſtis unius dictum de uiſu eſt ſufficiens, & legitimum indicium ad torturam, & ad inquiſitionem formandam.

3 *Inquiſitio etiam inepta, & non legitimè formata propter confeſſionem rei ſponte in iudicio factam ſubſtinetur.*

4 *Mulier in criminalibus an ſit teſtis ſufficiens.*

5 *Confeſſioni rei in tormentis, ſeu illorum metu factæ non ſtatur, niſi illa ſponte poſtea, & ex interuallo fuerit ratificata, uel ex alijs coadiuuata.*

6 *Ex confeſſione rei ſpōte in iudicio facta abſque alijs adminiculis, & probationibus quis à iudice dānari poteſt, et quādo, nu. 12.*

7 *Et maximè quando talis confeſſio eſſet certa, & uериſimilis.*

8 *Auxilium cooperatiuum ſibi inuicem præſtantes in delinquendo quomodo puniantur.*

9 *Confeſſio ſponte facta etiā in cauſa criminali an poſſit reuocari.*

10 *Confeſſionis reiteratio operatur, ut illi ſit ſtandum etiam in caſu, quo confeſſioni ſimplici aliàs non ſtaretur.*

11 *Confeſſio à carcerato facta an dicatur ſpontanea.*

12 *Confeſſio criminis ſponte facta quando reo confitenti non nocet, & quando ſecus.*

EPITOME.

Inqvisitionem de crimine rectè formari ex dicto unius mulieris de uiſu deponētis, & ex cōfeſſione ſpōte in iudicio facta reū abſque alijs adminiculis, uel probationibus rectè à iudice damnari poſſe;

Et auxiliū cooperatiuū pari pęna cū principali delicto puniri, & reum nō poſſe cōfeſſionē ab eo in iudicio ſponte factam poſt iuramentū de ueritate dicēdi ſuſceptū reuocare, in hoc cōſilio demōſtratur.

CASVS CONSILII.

Praecedentibvs *legitimis indicijs formata fuit inquiſitio cōtra Carolū, & Luciā adulteros, quòd homicidiū in perſonam Petri dictæ Luciæ mariti commiſerint, in qua impoſitione ſoror Luciæ examinata fuit, quæ iureiurando depoſuit, quòd ipſa præſente, & uidente Petrus in domo propria à dictis Carolo, & Lucia occiſus fuit, ut de hoc teſtimonio latius in proceſſu cauſæ conſtat. Alij etiā quinque teſtes examinati fuerūt deponētes, ꝙ noctis tēpore audiētes in quodā horto ipſis uicino fodi ad locū illū acceſſerūt, ut cognoſcerent ea, quæ ibi fierēt, & quoſdā fodiētes viderūt, qui ilico aufugerūt, & ob noctis obſcuritatē illos cognoſcere nō potuerunt, ſed cadauer dicti Petri proſtratū ibi cognouerūt, & in capite lethali vulnere, ſeu percuſſione uulneratum, & brachio illius funē alligatū inſpexerūt: Deinde iudicis mādato dicti Carolus, & Lucia, quæ in caligis cultrū ferreū geſtabat, ſimul capti, & in carcerē detruſi fuerūt; & ſucceſſiuè diuerſis, & reiteratis uicibus mediāte eorū iuramēto à iudice ſeparatim, & ſimul examinati, & interrogati in effectu ſpōte adulteriū inter ſe cōmiſiſſe cōfeſſi fuerūt: Homicidiū uerò in perſonā dicti Petri Carolus in iudicio ſæpius ſpōte ſe perpetraſſe cōfeſſus fuit, at Lucia primo ſe adulteriū cū Carolo cōmiſiſſe cōfeſſa fuit, deinde dixit, Petrū maritū ſuum à Carolo percuſſū, & occiſū fuiſſe, nec nō ſe cū ſorore cadauer mariti ſepulturæ tradidiſſe, & hac prima uice ipſa Lucia plura iudici expoſuit, & inter alia, ꝙ metuēs, ne caperetur, dixit ſe fugā ad aliā prouinciā arripuiſſe, & reuerſam poſtea captā fuiſſe: Itē alia die interrogata negauit, ſe aliquid in necē mariti cōmiſiſſe, nec cineres in illius faciē, dum humi ſemimortuus, & percuſſus iaceret, proieciſſe, nec funē collo, nec brachio uiri ſui inuoluiſſe: & alia uice interrogata permanſit in ſua negatiua: ſubiungēs tamē, & ſpōte cōfitēs, ꝙ iuſſu, & minis dicti Caroli adulteri territa funē collo mariti occiſi inuoluit, & illum moribūdū ipſa, & Carolus*

tantum

tãtũ huc illhuc traxerũt, ut ſtrãgulatus fuerit: & iterũ idẽ Carolus cõfeſſus fuit, Petrũ ex ictibus illi ab ipſo Carolo illatis in terrã cecidiſſe ita, ut mortuus uideretur: & alia die iterum à iudice interrogatus ſponte omnia, quæ contra ſe dixerat, ratificauit, nec nõ alia die confeſſus fuit ſe prius eadem die de mane, & alia uice antea noctis tempore in mortem Petri cum dicta Lucia coniuraſſe, & conuentionem feciße: Lucia verò iterum interrogata ratificauit ea, quæ prius confeßa fuerat de fune ſibi à Carolo tradito, & ꝙ illum collo mariti, ut ſupra, inuoluit, ut eum Carolus, & ipſa ſuffocarẽt, negauit tamen ſe in faciẽ mariti cineres iniecißе, ſed ilico cõfrõtata cũ Carolo affirmauit uerum eſſe, ꝙ ipſa cum dicto Carolo conſpiratione ſimul eadem die, qua uir ſuus occiſus fuit, inierunt de occidendo ipſum Petrũ, prout occiſus fuit, & ꝙ cineres in faciem mariti proiecit, ut illius viſum offuſcaret, & funem ſibi à Carolo traditum ſuſcepit, ut cum illo maritum ſuum ſuffocarent, prout ab eis ſtrangulatus fuit, & rogauit iudicem, ut aduerſus eã miſericordia uteretur. Altera autem die eadem Lucia à iudice cum iuramẽto interrogata negauit omnia, quæ prius contra ſe confeſſa fuerat, in qua negatione perſtitit in præſentia Caroli coram illa præſentati, etiam ꝙ ipſa monita eſſet ueritatem dicere ſub comminatione torturæ: Poſtea cum iudex miſiſſet procuratorem fiſci ad dictam Luciam, ut fortè illi perſuaderet, ꝙ ueritatem dicere non timeret, quia iudex benignus erat, & cum ea uteretur miſericordia, tunc Lucia ipſa à iudice admonita, præſente dicto Carolo, & affirmante contra dictam Luciam omnia, quæ iam dicta fuerant, uera eſſe affirmauit, ratificauit, & approbauit, uidelicet conſpirationem de occidendo uirum ſuum cum Carolo iniuiſſe, cineres in faciem uiri moribundi inieciſſe, & funem illius collo appoſuiße, non ut eum ſtrangularet, ſed ut facilius uiri mortui cadauer è domo extraheret, & à iudice iterum interrogata, an ipſa uellet ſibi ius dici, caput huc illhuc uertẽs uelle ſibi ius dici iudici reſpondit, & cum iudex illam ad carcerem reduci iußiſſet, quia ipſa Lucia illi dixit, nunquã parcat mihi Deus, ſi conſpirauerim in necem mei mariti, & ignorabã, ꝙ dictus Carolus uellet illũ occidere. Quibus non obſtantibus iudex, reos aliter torturæ nõ ſupponendo, illos ad mortem condemnauit, adiecta cauſa in ſententia, ꝙ præcedente conſpiratione dictum Petrum occidiſſent, & ſtrangulaßent: Quæ ſententia, cum non fuerit ab ea appellatum, exequutioni mißa fuit: ſtantibus præmißis, potuit de pluribus dubitari, primo, an benè, & rectè contra dictos reos fuerit de homicidio inquiſitũ; ſecundo, an crimen ex confeßione dicti Caroli contra eum legitimè probatũ fuerit, ut ad illũ condẽnandum alio adminiculo opus nõ fuerit. Tertio, nũ idẽ dicendũ ſit de Lucia uxore Petri occiſi. Quarto, an iudex, qui dictos reos ad mortẽ cõdẽnauit, & ſentẽtiã exequutioni mãdari iußit, malè egerit, ut in ſindicatu ſuo de iuſtitia malè adminiſtrata rationem reddere teneatur.

CONSILIVM CLXVIII.

SVPER dubijs in prænarrato themate ꝓpoſitis, atque elicitis cõcluſiuè, & abſq; lõgo argumẽtorum apparatu ꝓcedẽdo quoad
1 primũ rñdeo, † inquiſitionẽ legitimè factã eſſe, videlicet legitimis præcedentibus
ut bonũ iudicem facere decet c. qualiter, & q
il 2. extra de accuſa. Bar. in extrauag. ad repri
uer. per inquiſitionẽ cum alijs, nã ante, quã
capti, & ad iudicem ducti eſſent, examinati
plures teſtes, inter quos fuit examinata ſoror
Luciæ, quæ depoſuit ferè omnia in dicta inqui
ne cõtẽta à dictis Carolo, & Lucia ipſe teſte
2 te, & uidẽte perpetrata fuiſſe, & † ſufficit dict
teſtis tantum de uiſu ad formãdam inquiſit
cum dictũ unius teſtis, de uiſu faciat indiciũ a
turam, & ad inquiſitionem formãdam, vt co
ex uerbis Bar. & Alex. in l. fi. ff. de quæſt. & do.
3 & Abb. in c. tertio loco, de probat. Præterea † c
ſi rei, & præſertim Carolus ſpõte in iudicio c
ramẽto confeſſi fuerint ſe adulterium inuice
miſiſſe, & ipſum Petrum occidiſſe, quamuis
tio cõtra eos ineptè, & nõ præcedẽtibus indi
fama publica formata eſſet, tamen de iure
ret, & ſaluari poſſet, c. 1. de cõfeſſis in 6. quia
feſſio notorium facit, c. ueſtra, & c. fi. de coh
& mulie. & gl. in d. c. 1. & notoriũ non exp
quem iuris poſitiui ordinem, c. ad noſtrã, d
& c. euidentia, de accuſatio. Nec obſtat, ꝙ
ctæ Luciæ tanquã fœmina non fuerit teſtis
c. forus, in fi. extra de verb. ſignifica. in uer
iuxta illud uariũ, & mutabile ſemper fœmi
4 quia † & ſi fœmina in criminalibus de iure ca
non poſſit dici teſtis idonea, d. c. forus, tame
re ciuili ſecus eſt, arg. l. in teſtamento, §. m
que Io. de Im. Paul. Caſt. & alij, ff. de teſt. im
de iure canonico ad formandã inquiſition
ſa criminis mulier eſſet teſtis ſufficiens, ut
Hoſt. in ſumma de teſtibus, §. quis poſſit.
ſecundum cõcludo dictũ Carolũ de homic
quiſitum, qui ſponte, & nõ metu tormẽtor
dicis interrogationẽ iudicialiter reſpondit,
Petrum interfeciſſe, potuiſſe de iure ad mor
demnari, & iudicem tale ferendo ſententiam
raſſe, nec poſſe de hoc in ſuo ſindicatu ſindic
5 † & ſi non ſit ſtandũ ſimplici confeſſioni ipſ
tormẽtis, ſeu metu tormentorum factæ, niſi
te, & ex interuallo poſtea ratificata fuerit, ue
reus fuerit alijs probationibus, & indicijs ur
conuictus, ex quibus illa confeſſio fuerit co
6 ta, ut eſt tex. in l. qui ſententiam, C. de pœn
C. de cuſto. reo. cum alijs, tamen † quando re
ſitus iudicialiter ſponte, hoc eſt non in tor
nec in loco tormẽtorũ crimen confeſſus fu
ex illa ſine alijs adminiculis, & probation
ce dãnari poteſt, c. nos in quẽquã, ubi eſt gl.
lis, 2. q. 1. l. ſi cõfeſſus, ff. de cuſt. reo. & ibi Bar.
luit poſt Inno. in d. c. qualiter, & qñ, & hoc
bat tex. ubi gl. optimè declarat ĩ l. obſeruare,
rũ appell. non recip. & hoc not. examinat
l. 2. C. de cuſto. reo. Alex. in conſi. 29. uol. 7.
rici, extra de iudi. Bal. in l. ſi quis in hoc gen
epiſc. & cler. cũ multis alijs allegatis per Alex
conſi. 19. per totum, qui omnino inſpiciatur
fortioribus terminis cõſulentem, & iudic
7 mili cauſa ſaluauit. Et † prædicta omnino u
qñ talis cõfeſſio ſpõtanea eſſet certa, & ueri
ut qa cõſtaret iudici pro certo occiſum fuiſſe
cuius morte inqſitio formata, & cõfeſſio fa
ut habetur ꝑ Alex. in d. conſi. 19. arg. l. 1. §.
cum ibi not. ff. de quæſtio. & ibi Bar. & ſcribe
mẽ mod. ĩ d. c. at ſi clerici, vbi pleniſſimè di
caſu occurrẽti cõſtitit ex dictis pluriũ teſtiũ
Petrũ uerè fuiſſe repertũ occiſũ, igitur &c.
ultra ꝙ Carolus ſpõte cõfeſſus fuerit, vt ſupra

confeſſio ēt fuit roborata pluribus efficacibus indi-
cijs,& maximè ex dicto, & teſtimonio præfatæ ſoro-
ris dictæ Luciç, quç dixit, ſe præſentem fuiſſe, & vi-
diſſe, qñ Carolus Petrū percuſſit, ergo ex tali confeſ
ſione Carolus de homicidio dānari potuit, ut in for-
tioribus terminis conſuluit Alex. in d. conſi. 19. per
totū. ¶ Aggredior tertiū, in quo maior difficultas vr̄
conſiſtere, an idem, quod dictum fuit de Carolo, di-
ci debeat de Lucia ſimul inquiſita, quæ à iudice ſæ-
pius interrogata cū iuramēto modo negauit, modo
ſponte cōfeſſa fuit, vt in puncto ſupra propoſito hr̄:
Et † ex quo alter alteri in committendo maleficiū ſi
mul auxiliū prȩſtitit, apponendo manum, videlicet
unus, hoc eſt Carolus dādo Luciæ funē, & illa collo
ipſius occiſi funē imponendo, & hinc inde dictū fu
nē ambo traxerunt, conſtat ambos ſimul vnū, idēq;
delictū, hoc eſt homicidiū cōmiſiſſe: Quo fit, vt ipſi
puniendi ſint non vt opē præſtantes, ſed vt principa
les homicidæ arg. c. ſicut dignum verſi. illi aūt, & ibi
Abb. extra de homici. Bar. in l. is qui opē verſi. quæ-
ro, & in l. qui ſeruo, §. ſi duo, ff. de furtis, Abb. & cōi-
ter alij in c. 1. de offi. dele. Cū itaq; dicta Lucia inqui-
ſita ſæpius in iudicio ſponte confeſſa fuerit ſe collo
viri funem impoſuiſſe, vt ſimul cum Carolo adulte-
ro illū ſtrangularet, prout actualiter, ſimul hinc in-
de eū nondum mortuū, ſed moribundū, & ut ſupra
percuſſum ambo traxerunt, donec totaliter mor-
tuus fuerit, ergo ambo tanquā ad inuicē ſe principa
liter coadiuuantes teneri, & puniri de occiſo debue-
runt, per prædicta. Non obſtat, ꝙ Lucia prius nega-
uit ſe coniuraſſe cū Carolo de occidendo Petrū, &
cineres in faciē illius proieciſſe, & funē collo viri im
poſuiſſe, eūq; cū dicto Carolo ſuffocaſſe, & quamuis
poſtea ꝑriū ſponte confeſſa fuerit, & illud ēt ex inter
uallo ratificauerit, tñ qñ vltimo loco fuit confeſſa,
ilico ipſa confeſſionē ſuā reuocauit, per quā reuoca
tionē apparet eā in dicta confeſſione nō perſtitiſſe,
quia reſpondetur primo, ꝙ † qñ ēt in cauſa criminis
ille, qui crimen in iudicio eſt ſponte confeſſus, ſi iu-
rauerit in veritatē dicturū, & poſt iuramentū confeſ
ſus fuerit, vt ſupra, tunc ſuā confeſſionē, quç iam eſt
ſcripta apud acta, nō pōt ex abrupto reuocare, ut eſt
de mente Hoſti. poſt Inn. in c. ex literis de diuor. re-
fert, & ſequitur Ant. in c. fi. col. antepe. in verſi. ſi eſt
facta extra de confeſſ. qui allegat glo. in c. apud 32.
q. 1. & Io. And. in c. cū impoſitionibus de iureiuran.
in 6. inquit, ꝙ in cauſa criminali licet quis poſſit re-
uocare confeſſionem ſponte factā, tamen hoc fallit,
qñ criminoſus, ſeu inquiſitus prius iurauit ueritatē
dicere, quia tunc non poſſet confeſſionem ſuam re-
uocare c. cum dilecti de accuſat. niſi ille probaret ſe
errore probabili confeſſum fuiſſe, ut per dom. Anto
niū in d. c. fin. col. 11. Prȩterea qñ in cauſa criminis
quis cum iuramento ſponte confeſſus fuit, & ex in-
teruallo confeſſionem illā cum iuramento ratifica
uit, ſtari debet illi confeſſioni, nec reus eā pōt reuo-
care, vt voluit glo. in d. c. ex literis de diuortijs, Spec.
in tit. de confeſſ. §. 1. verſi. ſed nunquid ad fin. & ibi
Io. And. in addit. Sed Lucia, quç prius cū iuramento
ſponte fuit confeſſa, ſe funem collo viri ſui impoſuiſ
ſe, & vnà cū dicto Carolo funem hinc inde traxiſſe,
vt Petrum maritū ſuū ſuffocarent, cum iuramento
et interuallo hanc ſuā confeſſionē reiterauit, & rati
ficauit, quæ confeſſio fuit apud acta deſcripta, ergo
non potuit illam ex abrupto, non aliter docto ilico
de errore, reuocare, nā † geminatio, ſeu reiteratio
confeſſionis multum operatur, & facit, ꝙ illi ſit om
nino credendum etiam in caſu, quo confeſſioni ſim
plici fides aliàs non adhiberetur, ut eſt text. in l. ſci-
mus, ibiq; glo. & Bar. C. de agrico. & cenſi. lib. 10. &

Fel. in c. ſi cautio extra de fide inſtru. ¶ Non aduer-
ſatur, ꝙ Lucia confeſſa fuerit, poſtquam capta, & in
11 carcerata fuit, quia † propter hoc non ſequitur, ꝙ
confeſſio ab ea facta dicatur non ſpontanea, ſed po-
tius meticuloſa, ut uoluit Bal. in d. l. ſi quis in hoc ge
nus per not. ab Arch. in c. ſi à ſacerdotibus 15. q. 6. &
idem uoluit Bal. in l. unica col. 7. C. de confeſſis, uer.
quæro nunquid cōfeſſio, & colligitur ex uerbis Bar.
in d. l. 1. §. diuus, ff. de qō. qui declarat, qñ, & quomo-
do confeſſio dicatur facta metu tormentorum, &
quando ſponte. ¶ Non obſtat, ꝙ ex ſola confeſſione
etiam ſpontanea rei inquiſiti hoc in caſu damnari
ad mortem nō potuerunt d. l. 1. § ſi quis ultro, ff. de
qō. cū alijs, ac etiam quia quis nō eſt dñs membrorū
ſuorū, l. liber homo, ff. ad legem aquil. & l. non tan-
12 tum, ff. de appella. quia reſpondetur primo, † ꝙ tex.
in d. l. 1. §. ſi quis ultro loquitur, quando quis ſponte
confeſſus eſſet crimen, de quo non conſtabat, tunc
.n. confeſſio nocet confitenti, quando certum fuit
delictum eſſe cōmiſſum, quāuis ignoraretur à quo,
alioquin ſecus, ut uoluit Salicet. in d. l. 2. C. de cuſto.
reo. & Alex. in d. conſi. 11. Secundo reſpondeo, ꝙ &
ſi quis non ſit dominus membrorū ſuorum, tamen
ſi delictum commiſit, & ſponte illud in iudicio con
feſſus fuit, confeſſio, quæ uera eſſe reperiretur, ei no
cet, ut de crimine puniri poſſit, quia tunc non eſt ip
ſe confeſſus, qui ex ſua confeſſione tradat ſe iudici
puniendum, ſed eſt lex, quæ hoc ſtatuit, ut ſit ille ex
ſua confeſſione ob delictū puniendus à legis mini-
ſtro, c. 1. 2. q. 1. & d. l. obſeruare cum aliis s̄. allegatis:
Et ſicut conuictus de crimine ex legitimis probatio
nibus puniendus eſt legis auctoritate l. fi. C. de pro-
bat. & teſtes, per quos probationes fiunt, non dicun
tur eſſe illi, qui damnent, nec puniant, ſed lex me-
diante iudici, qui ex probationibus moueri debet l.
qui ſententiā, C. de pȩnis, ita qñ reus ſponte confeſ-
ſus fuit, non dr̄ ſe ipſum damnare, ſed lex mediante
iudice, qui ex confeſſione rei ſpontanea mouetur,
quia nulla eſt maior probatio, quā partis ſpontanea
confeſſio d. l. qui ſentētiā, d. c. at ſi clerici, ibiq; ſcrib.
& c. 1. de confeſſ. in 6. Et ex prædictis infertur ad deci-
ſionē ultimæ difficultatis, ꝙ iudex, q in præſenti cau
ſa iudicauit, dictosq; reos damnauit, tutus ſit in foro
iudiciali, ut contra eū in ſindicatu procedi non poſ-
ſit, prout in fortioribus terminis conſuluit Alex. in
d. conſi. 19. uol. 7. quod conſilium adduco pro deci-
ſione præſentis difficultatis. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Inobedientia contra iudicem commiſſa quando puniri poſſit: & num. 6. & 10.*

2 *Iudex extraiudicialiter, & extra locum iuriſdicendi, vt in itinere aliquid faciens, uel mandans, non ut iudex, & iuriſdictionem exercens, ſed vt priuatus facit.*

3 *Iudex in non requirentibus cauſæ cognitionē quāuis iuriſdōnē extra locū conſuetū iuris poſſit exercere, & illa in iure facta dici queant, tamen hoc verum eſt largè, & impropriè, non autem propriè, nec ad effectum, vt inobediens puniatur.*

4 *In pœnalibus, & odioſis uerba ſunt ſtrictè, & propriè interpretanda.*

5 *Iudex non poteſt punire maleficium commiſſum ipſo pro tribunali ſedente: & nu. 16.*

7 *A pȩna, & dolo omnis cauſa etiam iniuſta, & fatua excuſat.*

8 *Inquirendo non imponitur pȩna, niſi ratione doli.*

Nec aliter inquirendo poteſt de crimine procedi nu. 11.

9 *Conſuetudo fori multum eſt attendenda.*

12 *Ad pœnam propter inobedientiam iudici factam incurſam quo remedio agatur.*

13 *Statuta loci quoad modum, & poteſtatem inquirendi de crimine ſunt attendenda potius, quam ius commune.*

14 *Inquiſitionis modus ſuper crimine regulariter eſt prohibitus, & ſolum permiſſus in caſibus à iure, uel ſtatuto expreſſis.*
15 *Incluſio unius eſt alterius excluſio.*
16 *Iudex an per ſpecialem inquiſitionem poſſit procedere de crimine coràm ſe commiſſo.*
17 *Inquiſitio nulla eſt ubicunque forma legis, uel ſtatuti non fuit ſeruata.*
18 *Teſtes in cauſa inquiſitionis bis recipi poſſunt, & quomodo.*
19 *Teſtes in cauſa criminali idonei, & omni exceptione maiores requiruntur.*
20 *Teſtes qui dicantur idonei, & omni exceptione maiores.*
21 *Teſtes ubicunq; in aliquo actu requiruntur idonei, ſeu omni exceptione maiores, ultra quòd fuerint in cauſa examinati, debet etiam per alios teſtes probari illos eſſe tales.*
22 *Lex, ſeu ſtatutum diſponens aliquid, & certam præſupponens qualitatem locum non habet, niſi qualitas illa probata fuerit.*
23 *Inquiſitione formata contra aliquē de crimine cū certis qualitatibus, nō probatis illis qualitatibus, inquiſitus eſt abſoluēdus.*

EPITOME.

Inobedientiam contra iudicem mandantem aliquid in itinere, & extra locum iuris conſuetum commiſſam non poſſe puniri, neque ratione illius poſſe contra inobedientem inquiri, etiam ex forma ſtatuti loci demonſtratur.

CONSILIVM CLXIX.

Viſa inquiſitione ſuper duobus formata
contra Simonē, & alios inquiſitos, uidelicet
ſuper crimine inobedientiæ, propterea
quia contra mandatum, & prohibitione
magnifici dñi cōmiſſarij ipſi caſtrū Solaroli
fuerunt ingreſſi, & ſuper inſultu per eos facto ad do
mū hæredū quōdā Georgij de Scarduis in caſtro p̄-
dicto aīo offendendi do. Stephanū, & alios de Scar-
duis in dicta domo exiſtentes, vr̄, ꝙ ſuper primo in-
quiſitio formari nō potuerit, & inquiſiti de iure nul
1 la pœna puniri poſſint, in primis, quia † licet pro qua
cunq; inobedientia ꝯ iudicē cōmiſſa, ēt ſi ex illa ad-
uerſarius non ſit dānificatus, poſſit inobediens mul
ctari arbitrio iudicis, cuius iuriſdictio neglecta fuit,
vt eſt tex. in l. unica, §. 1. & ibi glo. & docto. maximè
Alex. in fi. verbis poſt Bart. ff. ſi quis iuſdicen. non ob
tēper. & ar. l. ſi prętor in prin. ff. de iud. tñ hoc eſt ue-
rū, qñ iudex aliquid mandauit, & pręcepit, vt iudex,
& vt magiſtratus, ac tanquā iuriſdictionē exercens,
vt eſt tex. in d. l. vnica in princ. ibi omnibus magiſtra
tibus ſecundū ius ſuæ poteſtatis cōceſſum eſt defen-
dere pœnali iudicio, & ibi in §. 1. is vr̄ iuſdicenti nō
obtēperaſſe, qui quod extremū eſt in iuriſdictione,
nō fecit, & ibi in rubro, ubi eſt glo. ſi. n. iudex nō vt
iuſdicens, nec vt iuriſdictionē exercens aliquid man
dauit, puta in itinere, aut in balneo iuxta not. per gl.
in §. multis in ver. tranſitu Inſti. de liberti. tunc illi in
obediens non eſt pęnali iudicio mulctandus, qa lex
ſolū punit inobedientiā factam iudici, vt iudici, & vt
2 exercenti iuriſdictionē d. l. vnica cū ſi. Sed † iudex, q
extraiudicialiter, & extra ius, hoc eſt extra locū iuriſ
dicendi conſuetū, ut in itinere, ſeu in via aliquid fa-
cit, vel mandat, non dr̄, propriè loquendo, illud vt iu
dex, & ut iuriſdictionē exercens facere, ut eſt tex. in
c. conquerente de reſti. ſpol. & in l. pen. in fi. uer. ff. de
3 iuſt. & iu. cum ubiq; no. Et † quāuis in ijs, quę cauſæ
cognitionem non requirunt, iudex poſſit domi, &
in itinere extra locū conſuetū iuriſdictionē exerce-
re, taliter ꝙ illa in iure facta dicātur l. uoluit, §. quod
ait prætor cū ibi notatis per gloſam, & Bart. ff. de in-
terrogat. actio. tamen illud eſt uerum impropriè, &
largè loquendo, ut in d. l. pen. in fi. uerb. & quantum
ad hoc, ut illa valeant, ut in d. l. uoluit, non aūt pro-
priè, & uerè loquendo, nec ad effectum, ut quis tan-
quā in obediēs, & iuriſdictionē negligens p...
4 qm̄ † in pęnalibus, & odioſis uerba ſtricte, &...
ſunt intelligenda, & ut quis minus, ac le...
tur, quā fieri poſſit l. cū quidā, ff. de liber. &...
de interpretatione, ff. de pęnis, c. in pœnis, c...
ſimi. de reg. iur. in 6. & iō ut iudex poſſit ali...
re rōne inobedientię iuxta ea, quæ haben...
unica, requiritur, ꝙ ipſe ut iudex, & ut iuri...
nē exercens, uidelicet in loco iuris, & con...
mandauerit, alioquin punire non poſſet, ti...
lud fecerit ut iudex, ex quo ad id principal̄r...
5 bat: † Et ad propoſitū facit id, quod uoluit...
ſequuntur alij doctores in c. tua de cohabita...
ricorū, & mulie. quē refert, & ſequitur Abb...
circa finē 1. gl. extra de iudi. ubi dicunt, ꝙ...
pōt punire maleficiū cōmiſſum, ipſo pro...
ſedente, quia ad hoc non ſedebat, & gl. in c...
3. q. 7. dicit iudicē poſſe iudicare ſuper eo, q...
gnoſcit, ut iudex, & non ut homo, & ut p...
6 ¶ Præterea & ſecundo † ad hoc, ut iudex rōne...
dientiæ ſibi factæ poſſit inobedientē mulct...
punire, requiritur, ꝙ cōminatio imponen...
præceſſerit, alioquin inobediens puniri no...
nā ex quo cōminatio non præceſſit, ipſe p...
dere, ꝙ pp eius inobedientiā iudex illū mu...
deberet, ut uoluit Pau. de Caſt. in d. l. unica...
7 ſi quis iuſdic. non obtē. & † cū ſimus in pœ...
quęlibet cauſa ēt iniuſta, & fatua excuſat à...
dolo, ut eſt gl. & Ang. in l. plagij, C. de plagi...
quis ignorans, ff. ad ſyllan. Ang. in l. 1. ad...
de eo, per quē factū erit, & in l. prætor, §. he...
ui bono. rapt. & Iaſ. in l. ſi quis maior in...
tranſactio. & hoc ēt fuit de mente Iac. But...
§. 1. & ita uoluit Bar. in l. 1. C. de uſu. fiſc. li...
tur Io. de Imo. in l. filiusfamiliàs, §. diui in...
ff. de lega. 1. & in l. 2. in fi. ff. de publ. iud. per...
eos, C. de modo mulctandi, facit l. 1. C. com...
8 ſto. Sed † per uiam inquiſitionis non pōt imp...
na, niſi ratione doli, ut in c. qualiter, & qñ, c...
tionis de accuſatio. & Bart. in l. 2. §. ſi publico...
dult. ergo in noſtris terminis inquiſiti cen...
cuſati à pęna, quæ rōne inobediētiæ potuiſſ...
ni pp hanc cauſam, ex eo, ꝙ præceptū non fu...
cū cōminatione, itē nec ſecundū cōſuetudin...
9 † quæ conſuetudo eſt in his multū attendenda...
l. pen. ff. de iuſti. & iur. & corū, quæ dicit Alex...
10 unica in prin. col. 3. ¶ Tertio † tunc iudex pōt...
obedientē punire, qñ inobedientia fuit inex...
lis, ſecus ſi aliquo modo excuſabilis, ut uolu...
in d. l. unica, in §. 1. in ult. col. & in l. 2. ff. ſi q...
uocat. nō ier. cū ſimi. ſed in noſtris terminis...
dientia fuit excuſabilis, primo qa ut dictū e...
ptū fuit factū abſq; cōminatione, & à iudice...
publica, qui ibi ad hoc principal̄r non erat...
cti inquiſiti ingreſſi fuerūt caſtrū principal̄r...
fenſione ſuorū agnatorū, & cōſanguineorū, q...
rant ab aduerſarijs ſuis uerberati, & vulnerat...
batū eſt, & in ipſa inqſitione præſupponitur...
dr̄ iuſta, quia ex inſtinctu, & rōe nāli ad def...
tenentur, ut eſt tex. cū ibi no. per Bar. & alios...
in l. ut uim, ff. de iuſti. & iu. ergo ſequitur, ꝙ...
inobediētia ſatis excuſabili dicti inquiſiti p...
poſſunt per prædicta, ac ēt quia, ut dictū fuit...
bet iuſta cauſa, immo ēt iniuſta, & fatua excu...
à pœna, quæ ratione doli cōmitteretur, uel...
tur etiam per Ale. in d. l. unica, §. fi. in 3. col...
iuſdicenti non obtemp. Sed hæc eſt huiuſmo...
11 † per uiam inquiſitionis nō pōt ad pœnam p...
niſi ratioue doli ad not. in d. §. ſi publico, d. c...
tionis, & in d. c. qualiter, & qñ, ergo &c. ¶...